

Nr 390.

Av herr **Molin**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 235, angående vissa anslag till lantmäteriväsendet m. m.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 355, vid 1919 års riksdag, angående anslag till lantmäteriväsendet m. m. väckte undertecknad en motion nr 371, vari bland annat hemställdes om sådana ändringar i Kungl. Maj:ts proposition, att allmänheten skulle tillförsäkras rätt att utan andra kostnader än utgifter för stämpel till statsverket erhålla alla de upplysningar, som kunna erhållas av de kartor och handlingar, som finnas i lantmäterikontoren i länen, och att staten skulle gälda kostnaderna för godemänsbiträde vid lantmäteriförrättningar i enlighet med det förslag, som 1917 års lantmäterikommission avgivit i ämnet.

Med avseende å motiveringen hänvisas till förberörda motion nr 371 vid 1919 års riksdag.

Då frågan om lantmäteriväsendets omorganisation på grund av kamrarnas skiljaktliga beslut vid gemensam votering föll vid 1919 års riksdag, och Kungl. Maj:t nu framlagt proposition, nr 235, och därvid i allt väsentligt följt Kungl. Maj:ts förslag i ämnet under fjolåret, tillåter jag mig upprepa min motion, vilken i det väsentligaste, nämligen om kostnaderna för godemänsbiträde, vann andra kammarens bifall.

Utöver den motivering, som lämnats i min motion 371 vid 1919 års riksdag, tillåter jag mig anföra följande:

Från början av den nuvarande organisationen å lantmäterikontoren var stadgat i § 38 i instruktionen, att lantmäterikontoren i länen skulle hållas öppna för allmänheten under viss tid varje söckendag. För att bereda förste lantmätarna mera tid att ägna sig åt jordregisterarbetet, ändrades detta år 1914 så, att kontoren skulle hållas öppna för allmän-

heten endast tre dagar i veckan vissa timmar. Detta har visat sig medföra stora olägenheter för allmänheten och även förfaranden från åtminstone vissa förste lantmätares sida, som måste betecknas såsom otillbörliga. Det är nämligen bekant, att av dem ersättning begäres för att låta en person få tillträde till kontoret och taga del av en akt på annan tid, än då kontoret författningsenligt skall hållas öppet. Då under förutsättning av bifall till föreliggande förslag samtliga förste lantmätares behov av arbetsbiträde synes bliva rikligt tillgodosett, och då arbetet med jordregistrets uppläggande i det mesta nu är slutfört, synes tiden vara inne för en ändring därhän, att lantmäterikontoren hållas tillgängliga för allmänheten dagligen och hela tjänstetiden, d. v. s. 6 timmar eller från kl. 10 f. m. till kl. 4 e. m. utom sommartid, då någon inknappning torde böra medgivas.

Vidare torde uppmärksamhet böra fästas vid vad i Kungl. Maj:ts proposition sid. 134 sagts rörande överlantmätarnas inspektionsverksamhet. Erfarenheten torde hava lärt, att förste lantmätarna själva äro i behov av inspektion i mycket hög grad. Därest de, såsom förslaget nu föreligger, erhålla inspektionsrätt och inspektionsskyldighet, torde det kunna befaras, att exempelvis tillämpningen av mätningssinstruktionen kommer att ske efter 24 olika praxis. Hela organisationsförslaget är för övrigt från allra första början byggt just på, att den egentliga inspektionsverksamheten skall utövas av lantmäteristyrelsens byråchefer. Verkets chef kan omöjligen ombestyra detta, och vidare har man att räkna med, att han ej alltid är fackman. I detta hänseende åberopas, vad herr Vasseur i sin reservation till 1919 års jordbruksutlåtande nr 103 anført (sid. 47 och 48).

I anledning av det anförda hemställes, att riksdagen måtte

dels i samband med godkännande av förslag till stat för lantmäterikontoren i länen hemställa, att Kungl. Maj:t måtte se till, att alla upplysningar, som kunna erhållas av de kartor och handlingar, vilka finnas i lantmäterikontoren i länen, måtte tillhandahållas allmänheten utan annan kostnad, än den som kommer att utgå såsom stämpel till statsverket, ävensom att lantmäterikontoren skola hållas tillgängliga för allmänheten å tjänstetid alla söckendagar;

dels för sin del besluta ej mindre lindring i villkoren för statsbidrag till fördelningsförrättningar minst i den utsträckning, som jag uti min motion nr 371 vid 1919 års riksdag avgivit, än även att staten skall gälda kostnaderna för gode mäns biträde vid lantmäteriförrättningar i enlighet med det förslag, som 1917 års lantmäterikommission avgivit i ämnet, samt i anledning härav höja nionde huvudtitelns ordinarie förslagsanslag till rese- och traktamentspenningar med 200,000 kronor.

Slutligen hemställes, att riksdagen ville besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag, att de synpunkter, som angivits i herr Vasseurs reservation till 1919 års jordbruksutskotts utlåtande nr 103 rörande lantmäteristyrelsens inspekterande verksamhet, måtte vinnna beaktande.

Stockholm den 8 april 1920.

Emil Molin,
Dombäcksmark.

I motionen instämmer

A. Olsson,
Mora.